

مطالعه تاکسونومیکی جنس‌های مژه داران (راسته‌های اسپایروتریک و پری‌تریک) رودخانه

و مخزن سد زاینده رود

سید مجتبی میرزائی^{۱*} و بهروز زارعی دارکی^۲

^۱ ایران، فلاورجان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان، دانشکده علوم زیستی، گروه زیست‌شناسی جانوری

^۲ ایران، نور، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم دریابی، گروه زیست‌شناسی دریا

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۲/۱۴

چکیده

مژه داران یکی از بزرگترین گروه جانوران تک یاخته‌ای هستند که در اغلب محیط‌های آبی یافت می‌شوند. مژه داران، حلقه واسطه انتقال انرژی از پیکوپلانکتون‌ها به زئوپلانکتون‌ها هستند، همچنین بعنوان معرف، پاکیزگی و آلودگی آب‌ها را مشخص می‌کنند. با توجه به نقش‌های مهمی که مژه داران در روابط اکولوژیکی اکوسیستم‌های آبی بر عهده دارند، جهت انجام مطالعات اکولوژیکی، شناسایی آن‌ها از جنبه‌های مورفولوژیکی و جایگاه تاکسونومیکی از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد. پژوهش حاضر حاصل مطالعه روی مژه داران پلانکتون و پریفتون نمونه برداری شده از رودخانه و دریاچه سد زاینده رود است. در این تحقیق مژه داران راسته‌های Spirotricha و Peritrichia از ۸ ایستگاه در رودخانه زاینده رود و ۴ ایستگاه در دریاچه سد مورد مطالعه قرار گرفتند. جهت شناسایی مژه داران از منابع معتبر متعددی استفاده شد. نتایج بدست آمده شامل ۲۲ جنس و ۱۳ خانواده می‌باشد. تعداد ۱۰ خانواده متعلق به راسته Spirotricha و ۳ خانواده متعلق به راسته Peritrichia اختصاص دارد. در این مطالعه قرار گرفتند. تعداد ۲۲ جنس جدید برای منطقه مورد مطالعه و تعداد ۱۲ جنس جدید برای اکوسیستم‌های آبی کشور برای اولین بار گزارش می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بی‌مهرگان، مژه داران، پلانکتون، بنتوز، بیوسیستماتیک، زاینده رود

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۳۲۳۶۱۵۱۷، پست الکترونیکی: S.m.mirzaei@gmail.com

مقدمه

پیکوپلانکتون‌ها به زئوپلانکتون‌ها هستند، همچنین بعنوان شاخص پاکیزگی و آلودگی آب‌ها (saprobic indicator) شناخته می‌شوند (۱۹).

شکل بدن درمژه داران ابتدایی کروی یا تخم مرغی است، دهان دربخش قدامی و واکوئل انقباضی در بخش خلفی قرار دارد، مژه‌های با طول برابر تمام بدن را بطور یکنواخت پوشانده و بصورت ردیف‌های مرتب نصف النهاری از قطب قدامی به خلفی امتداد دارند. تغییرات در تیپ اولیه و ایجاد تنوع درمژه داران، به دلایل ذیل رخ می‌دهد: ۱- تغییر مکان دهان از قطب قدامی به سمت دیگر بدن که

تاكنوں حدود ۲۰ هزارگونه جاندار تک سلولی یوکاریوتیک موسوم به Protozoa شناخته شده که فراوان ترین ریزه خواران در زیست کره هستند (۱۵). مژه داران (Ciliata) یکی از بزرگترین گروه Protozoa بشمار می‌رود. طی نتایج به دست آمده تا کنون بیش از ۷ هزارگونه مژه دارا توصیف شده که در اغلب محیط‌های آبی یافت می‌شوند. مژه داران روش‌های تغذیه‌ای متفاوتی دارند، برخی از آنها شکارچی هستند و برخی تغذیه سوسپانسیونی دارند، یعنی ذرات غذایی معلق در آب را جمع آوری و به دام می‌اندازند (۱۳). مژه داران حلقه‌ی واسطه انتقال انرژی از

گروه؛ Heterotricha و Hypotricha و Peritricha به اضافه گروه چهارمی موسوم به Oligotricha را به عنوان زیر راسته در یک راسته تحت عنوان Spirotricha قرار داد. ویژگی مشترک مژه داران راسته Spirotricha اینست که ناحیه دهانی آن‌ها تخصص یافته شده و همگی دارای غشای ناحیه آدورال (adoral zone membrane) یا azm با حرکات چرخشی ویژه هستند (۸).

غشاها ناحیه آدورال نقش مهمی در تغذیه سوسپانسیونی مژه داران بر عهده دارد. این غشاها ضمن اینکه حجم زیادی از آب را به سوی دهان به جریان می‌اندازند، با عمل فیلتری، ذرات غذا را از آب جدا نموده و در دهان تغیظ می‌نمایند (۱۲). هرچند Peritricha از نظر داشتن غشای ناحیه آدورال با سایر تاکسون‌های Spirotricha مشترک دارند، اما این تاکسون غالباً تحت یک راسته مجزا مورد مطالعه قرار می‌گیرد. ابتدا بی‌ترین مژه داران، Gymnostomata از راسته Holotricha هستند که از نظر روش تغذیه، ماکروفاز و صیادند. برای موفقیت در شکار لازم است ذرات غذایی که به مصرف می‌رسانند درشت باشد تا با دهان ساده آنها که در سطح بدن واقع است تماس یابد. در مسیر تکامل، ساختار دهانی مژه داران عالی از جمله راسته های Spirotricha و Peritricha برای استفاده از ذرات بسیار کوچک و معلق غذا در آب، سازگاری یافت. با این وجود، بسیاری از مژه داران پیشرفت‌هه فوق الذکر، ضمن حفظ تغذیه سوسپانسیونی و میکروفازی، جهت استفاده از ذرات درشت غذا، بطور ثانویه با روش تغذیه ماکروفازی نیز سازگار شدند (۱۴).

طرح طبقه‌بندی Butschli از رده مژه داران، تا قرن بیستم مورد استفاده قرار داشت. با ابداع و کاربرد تکنیک آغشته سازی نقره مروطب "wet silver" جزئیات الگوی سطحی و زیرسطحی اجسام پایه ای در اکتوپلاسم مژه داران بهتر نمایان شد و اطلاعاتی را برای تجدید نظر بعدی رده بندی مژه داران فراهم نمود. Jankowski بر مبنای تجزیه و تحلیل

متعاقب آن ردیف‌های نصف النهاری مژه‌ها، آرایش متفاوتی پیدا می‌کنند. ۲- تمایز مژه‌ها به مژه‌های حرکتی که سطح بدن را می‌پوشانند و مژه‌های ویژه نزدیک دهان، که برای گرفتن غذا تخصص یافته‌اند. ۳- تکوین ناحیه دهانی آن‌ها تخصص یافته شده و همگی دارای غشای ناحیه آدورال یا azm (adoral zone membrane) با حرکات چرخشی ویژه هستند (۸).
پروتوبلاسم سازنده بدن مژه داران متشکل از دولايه است: اکتوپلاسم و اندوپلاسم. در اکتوپلاسم، غشای طریف خارجی به نام پلیکل، اجسام دفاعی تریکوسیست، عناصر انقباضی میونم و اجسام پایه ای (kinetosomes) که منشأ مژه‌ها هستند وجود دارد. مژه‌ها ممکن است تعییراتی را متحمل شوند و تشکیلات جدیدی را بوجود آورند، غشای مواح (undulating membrane)، حاصل ترکیب ردیفی از مژه‌ها است که در حاشیه پریستوم، دهان و حلق سلولی تمام راسته‌های مژه داران وجود دارد و برای بدام انداختن غذا به کار می‌رود. این غشاء در بعضی از گونه‌ها به خوبی دیده می‌شود ولی در بیشتر موارد نامرئی می‌باشد. اندوپلاسم مایع تر از اکتوپلاسم است و محتوی ارگانل‌ها از جمله واکوئل‌های انقباضی، واکوئل‌های غذایی، هسته و ذرات مختلف می‌باشد. در بیشتر مژه داران، دستگاه هسته ای حالت دو شکلی را نشان می‌دهد. یک هسته بزرگ (macronucleus) که بسیار رنگ پذیراست و یک هسته کوچک که به سختی رنگ می‌گیرد. شکل هسته بزرگ نیز در مژه داران مختلف متفاوت می‌باشد (۸). اساس سیستم های طبقه‌بندی امروزی مژه داران، اولین بار در سال ۱۸۵۷ توسط Stein پیشنهاد گردید. Stein بر مبنای تغییرات مژه‌های نواحی دهانی و سطحی بدن، رده مژه داران را به چهار راسته تقسیم نمود: Heterotricha، Holotricha، Hypotricha و Peritricha که امروزه نیز بعنوان راسته یا زیر راسته شناخته می‌شوند (۸). راسته Holotricha مژه دارانی هستند که تمام مژه‌های بدنشان از نظر طول و ضخامت یکسان است و مژه تخصص یافته ندارند (۸). سه Butschli

و رده بندی مژه داران آزاد زی، راسته های Spirotricha و Peritrichia در رودخانه و دریاچه سد زاینده رود بوده است.

مواد و روشها

در تحقیق فوق نمونه برداری در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۲ از رودخانه و سد زاینده رود انجام شد. در رودخانه زاینده رود از ۸ ایستگاه سد تنظیمی، پل زمانخان، چم آسمان، پل فلاورجان، پل غدیر، پل چوم، بند شریف آباد، پل ورزنه و در مخزن سد زاینده رود از ۴ ایستگاه محل ورودی آب، نزدیک تاج سد و دو ایستگاه بین تاج سد و ورودی آب رودخانه به سد، نمونه برداری گردید (شکل ۱). در هر ایستگاه، نمونه های پلانکتون از طریق فیلتر کردن ۱۰۰ لیتر آب با تورپلانکتون با قطر روزنه ۵۵ میکرون و نمونه های پریفیتون نیز پس از برداشت اجسام شناور، یا در بستر رودخانه یا در ساحل دریاچه جمع آوری شدند (۲ و ۳). در ادامه، جهت بررسی ساختار مورفولوژیکی و تاکسونومیکی Peritrichia و Spirotricha خانواده های مژه داران راسته های نمونه ها در زیر میکروسکوب نوری معمولی NIKON مدل SSC-YS100 مجهز به دوربین عکس برداری SONY مدل DC88P مورد مطالعه قرار گرفتند. بمنظور شناسایی جنس های مژه داران، از روش های ارائه شده توسط (۶) و کلید های شناسایی (۶، ۸، ۹ و ۱۷) استفاده شد.

های خود از جزئیات سطحی مشاهده شده با میکروسکوپ نوری، گوناگونی های بیشتری را بین مژه داران تشخیص داد. توسعه و کاربرد میکروسکوپ الکترونی طی دهه بعدی نیز، جزئیات بیشتری را به تاکسونومیست ها نشان داد (۱۸).

در زمینه تک یاخته ای های مژه دار، مطالعاتی در اکوسیستم های آبی کشورمان صورت گرفته است. نخستین مطالعه کلاسیک در خصوص تک یاخته ای های آب های شیرین در ایران، از زیستگاه های مختلف آب شیرین تهران (شامل آبگیرها یا برکه های موقت، جویها و جداول و گنداب های کوچک) انجام گرفته و طی آن ۳۰ گونه مژه دار شناسایی شده است (۷). مطالعه دیگر جهت تعیین تنوع جمعیت مژه داران دریایی (Tintinnines)، در دریای عمان بوده است (۴). پژوهشی نیز درباره ای مژکداران غیرانگلی رودخانه قره کهربیز در استان مرکزی انجام شده است (۵). در پژوهش های ذکر شده، بطور عمده تأثیر عوامل مختلف اکولوژیکی بر مژه داران مورد بررسی قرار گرفته است و مطالعه بیوسیستماتیکی روی مژه داران اکوسیستم های آبی کشور از مطالعات اکولوژیکی کمتر بوده است. بر همین اساس و با توجه به نقش مهم مژه داران در اکوسیستم های آبی بعنوان واسطه انتقال انرژی و شاخص پاکیزگی و آلودگی آبهای هدف از این پژوهش مطالعه ساختار مورفولوژیکی و تاکسونومیکی و مشاهده رابطه بین ساختار

شکل ۱- نقشه ایستگاه های مورد مطالعه بر روی رودخانه و مخزن سد زاینده رود

گسترش دارد، و همانند سایر زیرراسته های Spirotricha آغاز پیچش آن انتهای آب اورال است یعنی به سمت راست می چرخد. براساس اینکه فضای پریستومی در گوشه راست محور طولی بدن یا به موازات آن باشد، اشکال متنوعی در اعضای این زیر راسته پدید می آید.^(۸)

Family: Spirostomidae Kent.

این خانواده از Heterotricha، دارای پریستوم دراز، باریک و شیار مانند بوده، azm یا غشای ناحیه آدورال بسیار طولی دارند. دارای بدنه بزرگ و غالباً طویل هستند^(۹) و^(۱۰). از این خانواده ۲ جنس شناسایی شد.

Genus: *Blepharisma* Perty.

بدنه نیشتر مانند و پایدار دارد. انتهای قدامی داس مانند و به سمت سطح شکمی خمیده است. انتهای خلفی گرد و منبسط است. بدن بطور جانی پهن است. مژه های بدنه طویل، طریف و مستقر در ردیف های طولی است. پریستوم دو سوم تا سه چهارم طول کل بدن را اشغال نموده. غشاهای ناحیه آدورال به خوبی رشد یافته. هسته بزرگ کروی و مرکزی است (شکل ۱-۲). واکوئل انقباضی بزرگ و در انتهای خلفی است. به رنگ قرمز یا بی‌رنگ است. حرکت نسبتاً سریع همراه با چرخش به دور محور خوددارد^(۸) و^(۹).

Genus: *Spirostomum* Ehrenberg.

بدن استوانه ای، طویل و تا حدی پهن است. بخش قدامی گرد و بخش خلفی بدون سراسرت. پریستوم باریک و مجهز به غشای آدورالی است که تا وسط سطح شکمی بدن حتی فراترگسترش دارد و به سیتوفارنکس ختم می شود. مژه آدورال تنها در لبه سمت خارجی فضای پریستومی وجود دارد. غشای موج ندارد. هسته بزرگ بیضوی یا دانه تسیبیخی است. واکوئل انقباضی منفرد و تمام انتهای خلفی را اشغال نموده و از طریق یک کانال مستقیم به سمت جلو امتداد دارد (شکل ۲-۲). شناگرآزاد و بسیار بزرگ است. حرکات بسیار فعل دارد و بواسطه وجود میونم های

نتایج

طی تحقیق فوق در مجموع از رودخانه و دریاچه سد زاینده رود، از راسته مژه دارن Spirotricha^{۱۰} ۱۷ خانواده و جنس شناسایی شد. که ۵ خانواده متعلق به زیرراسته Heterotricha^۳ ۲ خانواده متعلق به زیرراسته Oligotricha^۳ و خانواده متعلق به

زیرراسته Hypotricha بودند. همچنین از راسته Peritricha^{۱۰} جمعاً ۳ خانواده و ۵ جنس شناخته شد که همگی متعلق به زیرراسته Sessilia بودند.

توصیف تاکسون های مژه داران شناسایی شده

Class: Ciliata, Butschli.

ویژگی عمومی این گروه از تک یاختگان اینست که در سطح بدن دارای ساختارهای مو مانندی به نام مژه هستند که در حرکت و تغذیه نقش دارند. و برخلاف سایر رده های تک یاختگان، غالباً دو جور هستند^(۸).

Order: Spirotricha Butschli, emend. Kahl.

این راسته شامل همه مژه دارانی می شود که ردیفی از مژه های بهم پیوسته تمایز یافته تحت عنوان غشاهای ناحیه آدورال یا azm دارند که از انتهای قدامی بدن بسمت سیتوستوم امتداد دارد. در این ساختار، غشائی های مژه ای منفرد مشابه صفحاتی هستند که از طریق جوش خوردن دو تا چهار ردیف مژه بوجود آمده و بطور عرضی قرار گرفته اند. به عقیده Reichenow^{۱۱} این غشاهای به سمت راست، یعنی در جهت حرکت عقریه های ساعت، پیچش پیدا می کنند و نقطه آغاز پیچش، انتهای دور از دهان (aboral) است که با ایجاد یک جریان گردابی، غذا را به دهان می رسانند^(۸).

Suborder: Heterotricha Stein.

بدن بطور یکنواخت با مژه های طریف پوشیده شده، اگرچه ممکن است در بعضی، تعداد مژه کاهش یابد. غشاهای ناحیه آدورال از انتهای قدامی بدن بسوی دهان

در این خانواده از *Heterotricha*، بدن ازمژه‌های ظریفی پوشیده شده. پریستوم بطور عمیق به داخل بخش قدامی بدن فرو رفته و حفره کیسه مانندی را می‌سازد. azm در این فرورفتگی ادامه یافته و به قیف دهانی متنه می‌شود. سطح پریستومی مژه دار نمی‌باشد (۹ و ۱۰). از این خانواده یک جنس شناسایی شد.

Genus: *Bursaria* Muller.

بدنی تخم مرغی، با انتهای قدامی بدون سر و انتهای خلفی گرد دارد. سطح شکمی پهن و سطح پشتی محدب است. پریستوم عمیق از انتهای قدامی شروع و به مرکز بدن می‌رسد و در آنجا سیتوستوم و سیتوفارنکس را بوجود می‌آورد. واکوئل انقباضی زیاد و هسته بزرگ طویل و باند شکل است (شکل ۲-۵). شناگرآزاد است و اندازه بزرگی دارد (۱۰ و ۱۷).

Family: Metopidae Kahl.

بخش قدامی بدن این خانواده از *Heterotricha*، پیچ خورده است. azm به حالت اریب یا مارپیچ وار از سمت چپ بخش قدامی شروع و به سمت راست بخش خلفی بدن امتداد دارد (۹ و ۱۷). از این خانواده یک جنس شناسایی شد.

Genus: *Metopus* Claparede and Lachman.

بدن تغییر پذیری دارد، در حالت انبساط مستطیلی یا دوکی است، پریستوم مختصراً حالت مارپیچ مورب را دارد، از انتهای قدامی شروع و به وسط بدن می‌رسد. هنگام انقباض، پیچش مارپیچی شدیدتر می‌شود. سیتوفارنکس کوتاه، مژه بدنی یکنواخت، طولی یا گاهی مارپیچی است. مژه‌های انتهایی بلندترند (شکل ۲-۶). واکوئل انقباضی انتهایی و هسته بزرگ تخم مرغی یاکشیده است (۱۷).

Suborder Oligotricha Butschli.

در این زیر راسته، مژه بدنی بسیار کاهش یافته، azm یک حلقه کامل یا تقریباً کامل را در اطراف پریستوم می‌سازد، که معمولاً در گوشه راست محور طولی بدن است. بخش

طولی، قابلیت انقباض و انعطاف پذیری بدن نیز زیاد است (۶، ۸ و ۹).

Family: Condylostomidae Kahl.

در این خانواده از *Heterotricha*، پریستوم تا حدی مثلثی شکل و بزرگ بوده و انتهای قدامی آن پهن است و عمق مختصراً دارد. محدوده پریستومی فاقد مژه است لیکن یک غشای مواج بزرگ در حاشیه راست دارد و azm در سمت چپ واقع است (۸).

Genus: *Condylostoma* Bory.

بدن بیضوی، کشیده، تا حدی پهن و قابل تغییر است، بخش قدامی بدون سر و به حالت مورب و انتهای خلفی گرد می‌باشد. پریستوم عریض و V شکل است. فضای پریستومی مژه ندارد. یک غشای بزرگ مثل زبانه کفش از لبه راست پریستوم بیرون می‌زند و ناحیه آدورال در سمت چپ واقع است (شکل ۲-۳). هسته بزرگ حالت تسیبیح دارد. واکوئل انقباضی منفرد یا متعدد است (۸ و ۱۷).

Family: Stentoridae Carus.

در این خانواده از *Heterotricha*، فضای پریستومی مژه دار است ولی غشای مواج ندارد، شناگرآزادند یا در لوله‌های ژلاتینی ساکن هستند (۹ و ۱۷). از این خانواده یک جنس شناسایی شد.

Genus: *Stentor* Oken.

بدنی بزرگ دارد که به واسطه قابلیت انقباض زیاد تغییر پذیراست. هنگام کشش شیپوری یا استوانه ای است؛ گاهی در لوریکای موکوسی مستقر است. هنگام شناگری معمولاً هرمی یا بیضوی است. به رنگ‌های آبی، سبز، قرمز یا بی رنگ دیده می‌شود. در بخش قدامی، فضای پریستوم را بسیار آشکاری دارد. azm به صورت مارپیچ پریستوم را احاطه می‌کند و به دهان و حلق در سطح شکمی متنه می‌شود، هسته بزرگ تسیبیح مانند، گرد، بیضوی یا کشیده است (شکل ۲-۴). واکوئل انقباضی در سمت چپ بخش قدامی واقع است (۸ و ۹).

Family: Bursaridae Perty, emend. Kahl.

اعضای این خانواده از Hypotricha، واجد ردیف های طولی سیری یا مژه، حداقل در حاشیه های هر طرف سطح شکمی هستند. از سطح پشتی شکمی پهن اند. azm بخوبی رشد یافته (۹ و ۱۷). از این خانواده ۷ جنس شناسایی شد.

Genus: *Urostyla* Ehrenberg.

بدنی تخم مرغی، کشیده و بسیار انعطاف پذیردارد. اغلب به رنگ زرد یا قهوه ای است. پریستوم کم و بیش طویل است، ولی تا وسط بدن نمی رسد. دهان مجهر به ۲ غشای مواج و ۳ ردیف مژه است. سیری های حاشیه ای، پیشانی (۳ عددیا بیشتر) و مخرجی (۵ تا ۱۲ عدد) خوب رشد یافته اند. ردیف های متعددی از مژه ها یا تارهای شکمی در ردیف های طولی آرایش یافته اند. تار دمی ندارد (شکل ۹). واکوئل انقباضی سمت چپ و نزدیک گوشه خلفی پریستوم است. ماکرونوكلئوس منفرد یا متعدد است. اغلب با زوئوکلر همزیست است. حرکت نسبتاً سریعی دارد (۸).

Genus: *Balladyna* Kowalewski.

بدن کوچک، تخم مرغی یا بیضوی و از سطح پشتی شکمی پهن است. حامل سیری های نسبتاً بلند (۲ ردیف حاشیه ای و یک ردیف شکمی) و مژه های پشتی است؛ سیری پیشانی رشد خوبی ندارد اما یک ردیف سیری مورب عرضی (مخرجی) دارد. azm کوتاه و در ربع قدامی بدن واقع است (شکل ۱۰). هسته بزرگ دو قسمتی و واکوئل انقباضی دراستوای سلول واقع است (۱۰).

Genus: *Strongyllidium* Sterki.

بدن بیضوی کشیده و از سطح پشتی شکمی پهن است. ناحیه پریستومی و azm کوتاه و کمتر از یک چهارم طول بدن است (شکل ۱۱). داری سیری پیشانی ولی بدون سیری عرضی است. سیری های حاشیه ای و شکمی مارپیچ وار طول بدن را طی می نمایند. هسته بزرگ ۲ عدد یا بیشتر می باشد (۱۰).

دور از دهان azm عمدهاً در حرکت بکار می رود، در حالیکه بخش دهانی آن رشد ضعیف تر داشته و در تعزیه بکار می رود. قیف دهانی داخل یا خارج حلقه آدورال قرار دارد (۸).

Family: Halteriidae Claparede & Lachman, emend. Kahl.

خانواده ای از Oligotricha هستند که در آنها azm در قطب قدامی تشکیل یک حلقه کامل را نمی دهد. ضمناً قیف دهانی تا حدی شکمی است و خارج از حلقه آدورال واقع است (۹). از این خانواده یک جنس شناسایی گردید.

Genus: *Halteria* Dujardin.

بدنی بسیار کوچک و تقریباً کروی دارد. حلقه آدورال مانند تاجی از دسته مژه های بلند است و منفذ دهانی خارج آن قرار دارد. تعداد کمی بریستل بسیار بلند، در ناحیه استوایی سلول وجود دارد. هنگام حرکت، به کمک بریستل ها حرکت پرشی ناگهانی انجام می دهد سپس مدتی مکث می نماید (شکل ۷). هسته بزرگ تخم مرغی است و واکوئل انقباضی در سمت چپ سیتوستوم قرار دارد (۸).

Family: Strobilidiidae Kahl.

در این خانواده از Oligotricha، غشاهای ناحیه آدورال، حلقه ای را در قطب قدامی می سازند که دهان در داخل آن واقع است (۹). از این خانواده یک جنس شناسایی شد.

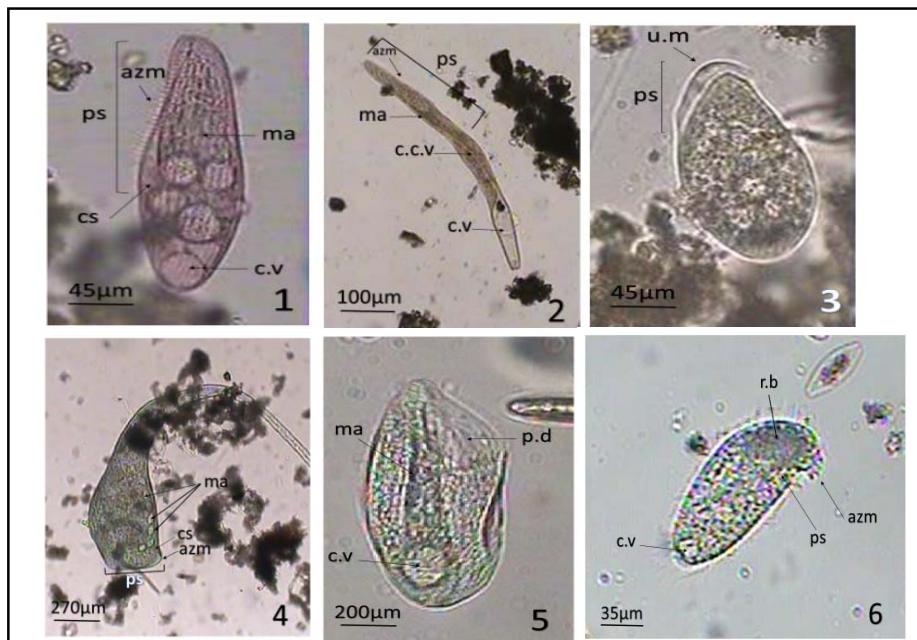
Genus: *Strobilidium* Schwiakoff.

بدن هرمی یا شیپوری، دهان در انتهای قدامی (شکل ۸)، هسته بزرگ نعل اسپی و قدامی و واکوئل انقباضی منفرد است (۱۷).

Suborder: Hypotricha stein

اعضای این زیر راسته، بطور معمول پهن هستند و مژه های قوی یا سیری محدود به سطح شکمی است. به استثنای خانواده Aspidiscidae، در سطح پشتی ردیف هایی از بریستل های حسی کوتاه و قابل تحرك دارند. پریستوم بزرگ و azm خوب رشد یافته است. سیری های سطح شکمی بر حسب موقعیت به سیری های: پیشانی، شکمی، حاشیه ای، مخرجی (عرضی) و دمی نامگذاری شده اند (۱۷).

Family: Oxytrichidae Ehrenberg.

شکل-۲- مژه داران اسپاروترویک شناسایی شده در رودخانه و مخزن سد زاینده رود

Family: Spirostomidae; 1-*Blepharisma*. 2-*Spirostomum*. Family: Condylostomidae; 3-*Condylostoma*. Family: Stentoridae; 4-*Stentor*. Family: Bursaridae; 5-*Bursaria*. Family: Metopidae; 6-*Metopus*. azm; غشای ناحیه آدورال. c.c.v; کانال واکوئل انقباضی.

توضیح شکل ها: ۱- *Blepharisma*: بدن نیشترمانند، پریستوم وسیع، واکوئل انقباضی انتهایی و رنگ میخکی است. هسته بزرگ و ردیف های طولی توهه ها ضعیف دیده می شوند. ۲- *Spirostomum*: بدن بزرگ و استوانه ای، واکوئل انقباضی خلفی و کانال مربوطه دیده می شود. پریستوم بدليل باریک بودن بخوبی دیده نمی شود ولی موقعیت آن نشان داده است. ۳- *Condylostoma*: بخش قدامی مورب و غشای موج زبانه کفش مانند دیده می شود. ۴- *Stentor*: بدن بزرگ شیپور مانند، فضای پریستومی وسیع و هسته بزرگ تسبیح مانند دیده می شود. ۵- *Bursaria*: بدن بزرگ، کیسه ای و پریستوم عمیق است. azm داخل پریستوم است و دیده نمی شود. ۶- *Metopus*: پیچش بدن درناحیه پریستوم مشخص است. واکوئل انقباضی و مژه های بلند انتها بطور ضعیف دیده می شوند.

یک چهارم طول بدن). ۲ ردیف سیری حاشیه ای دو طرف در بخش خلفی بهم می پیونددند. سیری های پیشانی، شکمی و عرضی آرایش معمولی دارند (شکل ۳-۱۳). دارای یا بدون سیری دمی است. هسته بزرگ دو قسمتی است (۱۰).

Genus: *Tachysoma* Stokes.

بدن کشیده، بیضوی، از سطح پشتی شکمی پهن و کاملاً خم پذیراست. azm کوچک است (کمتر از ثلث طول بدن). سیری های حاشیه ای دو طرف، در بخش خلفی بهم نمی پیونندند (شکل ۳-۱۴). سیری های پیشانی، شکمی، و عرضی وجود دارند اما سیری دمی ندارد. هسته بزرگ دو قسمتی است (۱۰).

Genus: *Uroleptus* Ehrenberg, emend. Stein.

بدن کشیده و بخش خلفی حالت دم مانند طویلی دارد، متغیر یا ثابت است. بی رنگ، قرمز، یا بنفش رنگ است. علاوه بر مژه های حاشیه ای خوب رشد یافته، ۲ ردیف مژه شکمی نیز دارد. ۳ سیری پیشانی دارد. سیری مخرجی و setae (تار) دمی ندارد. پریستوم طول و عرض متفاوتی دارد (شکل ۳-۱۲). واکوئل انقباضی درست چپ بخش میانی است. حرکت سریع، بی وقفه با تغییر جهت های فراوان دارد (۸ و ۱۷).

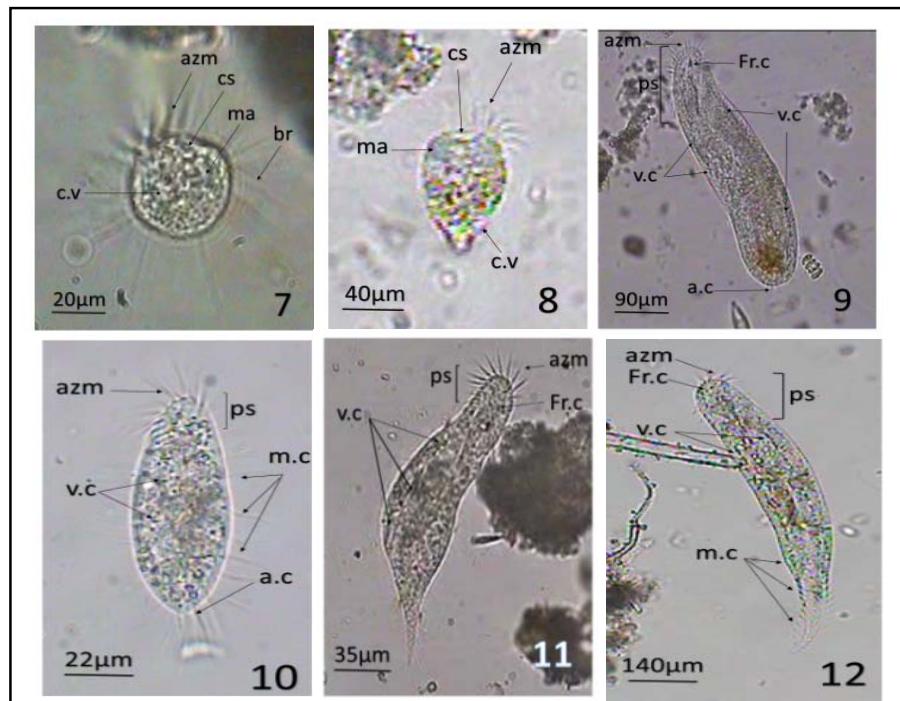
Genus: *Urosoma* Kowlewski.

بدن کشیده، باریک، از سطح پشتی-شکمی پهن و به دم مخروطی نوک تیز ختم می شود. azm نسبتاً کوچک است

مخرجی، دارای ۳ سیری بلند بریستل مانند و اگرا شده دمی است (شکل ۷-۱۵). هسته بزرگ مضاعف، و واکوئل انقباضی منفرد است. حرکت سریع و شنای خزنده دارد. (۸).

Genus: *Styloynchia* Ehrenberg.

بدن بیضوی کشیده است و شکل ثابتی دارد. سطح پشتی کوثر، سطح شکمی صاف و حاشیه راست پریستوم S مانند است. علاوه بر سیری های پیشانی، شکمی، حاشیه ای و

شکل ۳- ادامه مژه داران اسپاپروتریک شناسایی شده در رودخانه و مخزن سد زاینده رود

10-*Balladyna*. 11- Family: Oxytrichidae; 9-*Urostyla*. .8-*Strobilidium* Family: Strobiliidae; 7-*Halteria*. Halteridae; Family: 12-*Uroleptus Strongyllidium*. شکل های پیشانی، حاشیه ای و مخرجی آدورال؛ cs: سیری پیشانی؛ br: بریستل؛ a.c: سیری آدورال؛ azm: اغشای ناحیه آدورال؛ ps: پریستوم؛ v.c: سیری شکمی؛ Fr.c: سیری حاشیه ای؛ ma: ماقرونوکلئوس؛ m.c: سیری حاشیه ای؛ p: پریستوم؛ v: سیری شکمی. توضیح شکل ها: ۷- *Halteria*: بدنه تقریباً کروی، دهان خارج ازحلقه آدورال (و تا حدی شکمی) و بریستل های بلند اطراف بدنه دیده می شوند. ۸- *Strobilidium*: بدنه شبیوری و دهان در قطب قدامی (داخل حلقه آدورال) واقع است. ۹- *Urostyla*: پریستوم نسبتاً طویل، انعطاف پذیری بسیار زیاد، طرح و آثار سیری های پیشانی، حاشیه ای و مخرجی دیده می شود. بدليل همزیستی با زوئوکلراغل رنگی است. ۱۰- *Balladyna*: سیری های بلند (که در نوع حاشیه ای و مخرجی آشکار است) و پریستوم و azm کوتاه مشخص است. ۱۱- *Strongyllidium*: ضمن کوچک بودن پریستوم و azm سیری مخرجی ندارد. ردیف سیری ها تمایل به حالت مارپیچی دارد. ۱۲- *Uroleptus*: دم طویل، سیری های حاشیه ای دو طرف که در ناحیه دم به هم می رسند و آشکارترند دیده می شود. سیری عرضی و دمی ندارد. طرح و آثار سیری های پیشانی و شکمی نیز دیده می شود.

Genus: *Euplotes* Ehrenberg.

Family: Euplotidae Ehrenberg.

بدن تخم مرغی و غیرقابل انعطاف است، سطح پشتی کوثر و معمولاً دارای دنده های طولی تیز است. سطح شکمی پهن و پریستوم مثلث مانند است. قسمت پیشانی azm دریک شیار صاف قرار دارد (شکل ۴-۱۶). ۹ یا بیشتر

این خانواده از Hypotricha ردیف های طولی مژه یا سیری ندارند، بلکه سیری های به خوبی رشد یافته به گروههای پیشانی-شکمی، عرضی و دمی محدود شده اند (۹). از این خانواده یک جنس شناسایی شد.

Family: Vorticellidae Stein.

خانواده‌ای از *Sessilia* هستند که لوریکا (پوشش) ندارند. بخش خلفی بدن مجهز به ساقه قابل انقباض است که ممکن است ساده یا منشعب باشد (۸). ازین خانواده ۳ جنس شناسایی شد.

Genus: *Vorticella* (Linnaeus.) emend. Ehrenberg.

بشکل زنگ وارونه؛ بی رنگ، متمایل به زرد یا متماطل به سبزاست. پریستوم کم و بیش بطرف خارج گسترش یافته، پلیکل در بعضی ظاهر حلقه‌ای دارد، ساقه قابل انقباض است، هسته بزرگ باند شکل است. ۱ یا ۲ واکوئل انقباضی دارد (شکل ۴-۱۸). انفرادی زندگی می‌کند (۱۷).

Genus: *Charcicum* Ehrenberg.

مشابه *Vorticella* ولی به صورت کلنی است. رشته انقباضی (myoneme) درساقه پیوسته نیست، ازین‌رو ساقه‌های انفرادی بطور مستقل منقبض می‌شوند (شکل ۴-۱۹). به بدن جانوران و گیاهان داخل آب می‌چسبد، ارتفاع کلنی گاهی به ۴ میلی‌متر می‌رسد (۱۷).

Genus: *Zoothamnium* Bory.

مشابه *Charcicum*؛ ولی میونم‌های همه ساقه‌های یک کلنی به یکدیگر پیوسته هستند (شکل ۵-۲۰)، به همین دلیل تمام کلنی بطور همزمان منقبض یا منبسط می‌شود (۱۷).

Family: Epistylidae Kahl.

ساقه دراین خانواده از *Sessilia* میونم ندارد بنا براین غیرقابل انقباض و سخت است (۷). ازین خانواده یک جنس شناسایی شد.

Genus: *Epistylis* Ehrenberg.

بشکل زنگ وارونه است؛ افراد (زئوئیدها) معمولاً روی ساقه دوشاخه غیرقابل انقباض قراردارند (شکل ۵-۲۱). کلنی بزرگ تشکیل می‌دهند؛ به جانوران داخل آب متصل می‌شوند (۱۷).

سیری پیشانی-شکمی، ۵ مخرجی و ۴ دمی پراکنده دارد. هسته بزرگ باند شکل و واکوئل انقباضی خلفی است (۱۷).

Family: Aspidiscidae Ehrenberg.

دراین خانواده از *Hypotricha*، ناحیه دهانی کوچک، نامشخص و مستقر در بخش جانی است. ناحیه آدورال توسعه کمی دارد. سیری‌ها کاهش یافته و محدود به یک گروه قدامی کوچک (۷ پیشانی-شکمی) و یک گروه خلفی عرضی (۱۲-۵ عدد) است. سطح پشتی بدون مژه و گاهی داری دنده (ستیغ) است (۸). ازین خانواده یک جنس شناسایی شد.

Genus: *Aspidisca* Ehrenberg.

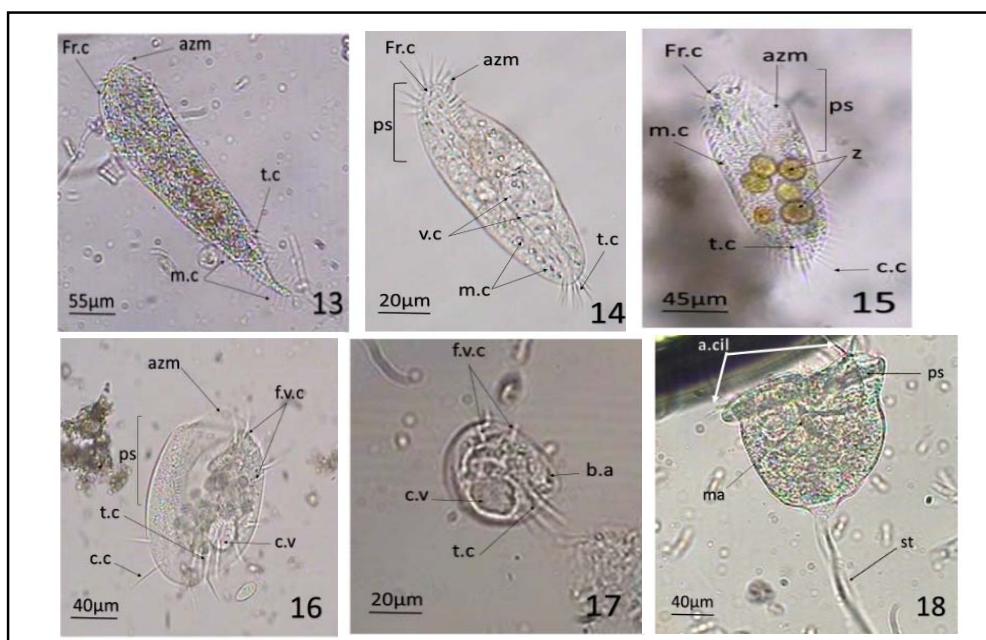
بسیار کوچک، مدور یا سپر مانند است. سطح پشتی کم و بیش کوژ و سطح شکمی صاف است. پریستوم درست چپ بخش خلفی بدن قراردارد. سیری‌ها قوی و بلند هستند، ۷ یا ۹ تا ۱۵ سیری پیشانی-شکمی و ۵ تا ۱۲ سیری عرضی یا مخرجی دارد (شکل ۱۷). واکوئل انقباضی منفرد و خلفی است. هسته بزرگ خمیده و نعل اسپی است. حرکت نامنظمی دارد (۸).

Order: Peritricha Stein

این راسته از مژه داران، یک ناحیه قدامی دیسک مانند بسیار بزرگ دارند که بطور آشکار مژه داراست. دراین مژه داران، ناحیه آدورال (وقتی ازانتهای قدامی دیده می‌شود)، خلاف جهت عقربه‌های ساعت به سمت دهان می‌چرخد. مژه بدنی کاهش یافته. اکثرًا به گیاهان و جانوران آبزی مختلف متصل اند یا شنای آزاد دارند. اشکال ساقه دار و متصل، لاروها بی‌باشی آزاد موسوم به telotrochs ایجاد می‌نمایند (۱۷).

Suborder: Sessilia Kahl.

به اشیای داخل آب متصل اند، معمولاً مژه بدنی ندارند، گرچه telotroch یک حلقه مژه‌ای خلفی دارد (۱۷).

۴- ادامه مژه داران اسپایر و تریک و پیپی تریک شناسایی شده در رودخانه و مخزن سد زاینده رود

توضیح شکل ها: azm کوچک و دم مخروطی تیزکه سیری های حاشیه ای در این نقطه به هم می رستند دیده می شود. علاوه بر سیری پیشانی و شکمی (که کمتر آشکاراند)، سیری عرضی (مخربجی) نیز دارد. *Tachysoma*؛ بسیار خم پذیر است، برخلاف بسیاری از اعضای Oxytrichidae. سیری های حاشیه ای در بخش خلفی به هم نمی پیوندد (منتظر است). علاوه بر سیری های پیشانی، شکمی و حاشیه ای سیری عرضی نیز دارد ولی سیری دمی ندارد. *Styloynchia*، برخلاف سایر اعضای Oxytrichidae. شکل ثابت و غیرقابل انعطاف دارد، ضمناً علاوه بر سیری های پیشانی، شکمی، حاشیه ای و عرضی؛ سیری دمی دارد. حاشیه راست پریستوم نیز S مانند است. *Euplates*-۱۶. برخلاف Oxytrichidae. سیری ها آرایش طولی ندارند و در سطح شکمی پراکنده اند. پریستوم بزرگ و مثناشی و شکل بدن ثابت است. *Aspidisca*-۱۷؛ Oxytrichidae. سیری ها آرایش طولی ندارند و در سطح شکمی پراکنده اند. پریستوم بزرگ و مثناشی و شکل بدن ثابت است. سیری ها کاهش یافته اند (فقط سیری پیشانی-شکمی و مخربجی دارند). *Vorticella*-۱۸؛ بدن زنگ مانند، پریستوم (در لبه زنگ)، مژه ناحیه آدورال (مژه دهانی)، ساقه و هسته بزرگ باند.

می باشد (شکل ۵-۲۲). پلیکول صاف یا شیار دار است،
دارای یا بدون یوشیش ژلاتینی است (۱۷).

بحث

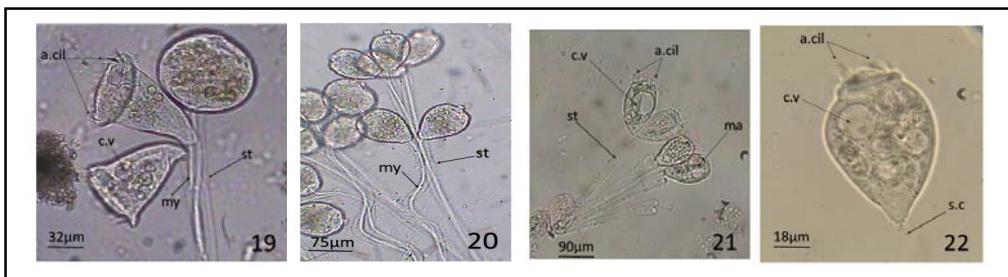
بطورکلی، درزمینه تک یاخته ای های مژه دار آزاد زی اکوسیستم های آبی کشورمان کاراندکی شده است. در اولین مطالعه علمی انجام شده، ازکل راسته های مژه داران، ۳۰ گونه از زیستگاه های مختلف آب های شیرین شهد تپ ان شناسایی شده است (۷).

Family: Astylozoidae Kahl.

این خانواده از Sessilia، در انواعی خلفی دارای ۱ یا ۲ تار کوتاه هستند؛ شناگری به کمک پریستوم انجام می‌شود و آنرا به جلو می‌برد (۱۷). از این خانواده یک جنس شناخته

Genus: *Astylozoon* Engelmann.

شنایگر آزاد هرمی یا مخروطی شکل است؛ انتهای آب اورال (دورازدهان) باریک شده و دارای ۱ یا ۲ مژه سخت حسی

شکل ۵- ادامه مژه داران پری تریک شناسایی شده در رودخانه و مخزن سد زاینده رود

Family: Vorticellidae; 19-Charchecium. Family: zoothamniidae; 20-Zoothamniom. Family: Epistylidae; 21-Epistylis. Family: Astylozoidae; 22-Astylozon. a.cil: مژه آدورال ساقه ای و اکوئل انقباضی. c.v: میونم. my: میونم. ma: ماکرونوکلتوس. s.c: مخزن سخت. st: زنگ زنگ. ۱۹: *Charchecium* : حالت کلی و منقطع بودن(یا پیوسته نبودن) میونم در ساقه های کلی می شود. ۲۰: *Zoothamnium* میونم در تمام ساقه ها به هم پیوسته است، لذا دیده می شود که ساقه های کلی هم زمان(و به صورت زیگزگ) منقبض می شوند. ۲۱: *Epistylis* در ساقه رشته انقباضی میونم دیده نمی شود و زنگ زنگها معمولاً روی ساقه دوشاخه قرار دارند. ۲۲: *Astylozon* : بدن مخروطی و ۲ مژه انتهایی(بطور ضعیف) دیده می شود.

لیست مژه داران شناسایی شده در اکوسیستم های آبی کشور را افزایش داده است. همچنین مشاهده شد ۹ جنس از ۱۱ جنس مژکدار متعلق به تاکسون Spirotricha که در رودخانه قره کهریز شناسایی شده‌اند در رودخانه و مخزن سد زاینده‌رود نیز یافت شده‌اند و فقط ۲ جنس آن زاینده‌رود مشاهده نشد. همچنین ۳ جنس از ۴ جنس مژکدار متعلق به تاکسون Peritrichia که در رودخانه قره کهریز شناسایی شده‌اند در رودخانه و مخزن سد زاینده رود نیز یافت شده‌اند و فقط یک جنس آن (*Ophrydium*) در رودخانه و مخزن سد زاینده رود مشاهده نشد. به جهت ویژگی‌های اکولوژیکی حاکم بر رودخانه و سد زاینده رود و کاوش‌های عمیق‌تر، مطمئناً چک لیست مژه داران این اکوسیستم آبی افزایش خواهد یافت. در بین جنس‌های گزارش شده، جنس‌هایی هستند: *Vorticella*, *Euplotes* از راسته Spirotricha و جنس *Spirostomum*, *Halteria* و *Spirostomum* از راسته Peritrichia در هر سه اکوسیستم آب شیرین ذکر شده یافت شدند که نشان می‌دهد در مقایسه با سایر جنس‌های گزارش شده ظرفیت بالاتری جهت تحمل شرایط اکولوژیکی متفاوت را دارند.

مطالعه‌ای نیز بنظر پراکنش و تعیین تنوع جمعیت مژه داران دریایی (Tintinnides)، در آبهای ایرانی دریای عمان صورت گرفته و طی آن ۱۶ جنس از ۱۰ خانواده تینینیدها گزارش شده است (۴). تینینیدها مژه داران پلاتکتونیک از راسته Oligotricha هستند که دارای لوریکا(پوشش) ژلاتینی بوده و در دریاها به فراوانی یافت می‌شوند ولی جمعیت آن‌ها در آب‌های شیرین اندک است (۸). برهمین اساس، در مطالعه حاضر (حداقل بین مژه داران یافت شده)، نمونه‌ای از تینینیدها مشاهده نگردید. در مطالعه دیگر (۵)، از کل راسته‌های مژه داران آزادی رودخانه قره کهریز در مجموع ۴۶ گونه متعلق به ۳۳ جنس شناسایی شده است که از این تعداد ۱۴ جنس متعلق به تاکسون Holotricha، ۱۱ جنس متعلق به Spirotricha و ۴ جنس نیز متعلق به تاکسون Suctoria (مکننده‌ها) بوده است. با توجه به نتایج حاصل از پژوهش انجام شده روی رودخانه و مخزن سد زاینده رود که تنها از راسته‌های Peritrichia و Spirotricha و Priricha مشاهده شد که در رودخانه و مخزن سد زاینده رود ۷ جنس شناسایی شده است، جنس جدید در مقایسه با رودخانه قره کهریز شناسایی شده است که رکورد بالاتری است و مطالعه حاضر چک

یک ساعت و ۵۶۰ پیکوسيانوباكتری نیز در یک ساعت توسط *Vorticella* مشاهده شده است. شاید یکی از دلایل اینکه از مژه داران می‌توان بعنوان شاخص ساپروبی جهت تعیین میزان پاکی و آلودگی اکوسیستم‌های آبی استفاده نمود، به واسطه همین ویژگی‌ها باشد.

نتیجه گیری

در نتیجه مطالعه فوق تعداد ۲۲ جنس مژه دارکه متعلق به ۱۳ خانواده هستند. برای اولین بار از این منطقه گزارش می‌شود. مژه داران یکی از اجزای مهم حلقه میکروبی در اکوسیستم‌های آبی هستند که بطور مستقیم و غیرمستقیم در تحریک فعالیت میکروبی، تجزیه موادآلی، گردش غذا و افزایش توده ماده زنده و انتقال آن به شبکه‌های غذایی و شبکه حیات نقش مهمی دارند. همچنین نشانگرهای خوبی جهت تعیین پاکیزگی وآلودگی آب‌ها می‌باشند. در شرایط طبیعی این فرایندها بصورت خود تنظیم درحال انجام شدن هستند. مطالعه و پژوهش در زمینه ساختار و جایگاه تاکسونومیکی مژه داران به عنوان یک جزء مهم اکوسیستم‌های آبی، علاوه بر اینکه می‌تواند بروز اختلال در فرایندهای خود تنظیمی اکوسیستم‌های آبی را کاهش دهد، در توسعه صنعت آبری پروری و بهداشت محیط زیست نیز تأثیر دارد. با توجه به اینکه مطالعات اندکی در زمینه مژه داران در کشورمان انجام شده است، پیشنهاد می‌شود پس از انجام مطالعه ارگانیسم زنده در محیط طبیعی، با استفاده از تکنیک‌های به روز شده مانند میکروسکوپ الکترونی همچنین مولکولی، مطالعات تکمیلی جهت شناسایی دقیق گونه‌های مژه داران در این زمینه صورت پذیرد. تحقیقات بیشتر در این زمینه می‌تواند جنبه‌های دیگری از پیچیدگی‌های شگفت‌انگیز اکوسیستم‌های آبی را آشکار سازد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله مراتب تشکر و قدردانی خود را از شرکت آب منطقه‌ای اصفهان و دانشگاه تربیت مدرس بخاطر در

در مطالعه حاضر، علاوه بر یافته‌های فوق الذکر دو جنبه دیگر از مطالعات بیوسیستماتیک را نیز می‌توان مورد توجه قرارداد. یکی مشاهده رابطه بین مورفولوژی و تاکسونومی، که چگونگی رده بندی و نامگذاری مژه داران را تبیین می‌نماید، و دیگری مشاهده رابطه بین مورفولوژی و فیزیولوژی که ساز و کار تداخل عمل مژه داران را با سایر اجزای اکوسیستم‌های آبی نشان می‌دهد. گزارش‌های حاصل از پژوهش‌های محققین، اطلاعاتی را در مورد تغذیه مژه داران ذکر شده در اختیارمان قرارداده است. بدین ترتیب که؛ *Aspidisca Metopus* (شکل ۲-۶) و (شکل ۳-۷) به روش میکروفازی و سوسپانسیونی از *Stentor* باکتری‌ها تغذیه می‌کنند (۱۲) در حالیکه (شکل ۲-۴) به روش ماکروفازی از دیاتوم‌ها، تاژکداران *Bursaria* گیاهی و مژه داران (۹)، و مژه دار غول پیکر (شکل ۲-۵) از جلبک‌ها، تاژکداران و حتی از *Rotaria* (از زئوپلانکتون‌های کوچک پرسلوی) تغذیه می‌نمایند (۱). با توجه به استنادات ذکر شده می‌توان چنین استنتاج نمود که هر کدام از مژه داران مذکور، در انطباق با جثه و وضعیت ساختار دهانی خود با اشغال آشیان اکولوژیک خاص (Ecological niche)، در سطوح خاصی از شبکه‌های غذایی نقش ویژه‌ای را بر عهده دارند. براساس گزارش (۱۱) و (۱۶)، مژه داران ثابت و بدون حرکت راسته *Peritrichia* از قبیل جنس‌های *Vorticella* (شکل ۴-۱۸) و (شکل ۵-۲۱)، تغذیه کنندگان سوسپانسیونی بسیار کارآمدی هستند که اغلب در دریاچه‌ها، استخرها و مخازن آب مزوتروف و هایپرتروف و در لجن فعال تصفیه خانه، فاضلاب‌ها به فراوانی یافت می‌شوند. در این مژه داران، حرکات نوار داخلی مژه ناحیه آدورال، موجب به جریان افتادن توده آب محتوی باکتری‌های معلق به سمت زئوئید (عضوی از کلنی جانور) گردیده و توسط عمل فیلتری و چرخشی نوار خارجی مژه ناحیه آدورال، ذرات معلق از آب جدا شده و به داخل حفره دهانی عمیق (وستیول) تغییض می‌شود. طبق گزارش (۲۰)، بلع ۴۲۰۰ باکتری در

نیازجت انجام پژوهش ابراز می‌نمایند.

اختیار گذاشتن آزمایشگاه و ادوات نمونه برداری مورد

منابع

- ۵- شایسته فر، ع.، و همکاران. ۱۳۹۱. مژکداران غیرانگلی رودخانه قره کهریز (خشک)، استان مرکزی، ایران، مجله زیست‌شناسی ایران، جلد ۲۵، شماره ۳، صفحات ۳۹۵-۳۸۹.
- ۶- فینلی، ب. جی، راجرسون، ای. کولیگ، ای. جی. ۱۳۷۵. جانوران تک یاخته ای آب‌های شیرین، راهنمای جمع آوری، جدا سازی، کشت و تشخیص، ترجمه منیزه کرمی، دانشگاه شاهد، صفحه ۱۰۹.
- ۷- کرمی، م. ۱۳۷۱. بیویستماتیک جانوران تک یاخته ای آبهای شیرین تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، صفحه ۲۱۱.
- 8- Bhatia, B.L., 1936. The Fauna of British India, Protozoa: Ciliophora. Taylor and Francis, Ltd., London, 549 p.
- 9- Bick, H., 1972. Ciliated protozoa, An illustrated guide to the species used as biological indicators in freshwater biology, World Health Organization, Geneva, 198 p.
- 10-Curds, C.R., Gates M.A., and Roberts, D.M., McL., 1983. British and other freshwater ciliated protozoa, Part II Ciliophora: Oligohymenophora and Polihymenophora, Keys and notes for the identification of the free living genera, *Synopsis Br., Fauna (N.S.)*, PP: 1-474.
- 11-Ettl, M., 2000. The ciliate community (Protozoa: Ciliophora) of a municipal activated sludge plant: interaction between species and environmental factors, *Protozool, Monographs*, 1, PP: 1-62.
- 12-Fenchel, T., 1968a., The ecology of marine microbenthos, II, The food of marine benthic Ciliates, *Ophelia*, 5, PP: 73-121.
- 13-Fenchel, T., 1969. The ecology of marine microbenthos, IV., structure and function of the benthic ecosystem, its chemical and physical factors and the microfauna communities with special reference to the ciliated protozoa, *Ophelia*, 6, PP: 1-182.
- 1- اسماعیلی ساری، ع. ۱۳۷۹. باکتری‌ها، قارچ‌ها و بی‌مهرگان آب شیرین، انتشارات موسسه تحقیقات شیلات ایران- مدیریت اطلاعات علمی، ۵۳۱ صفحه.
- ۲- زارعی دارکی، ب. و همکاران، ۱۳۹۰. بررسی فلور و فون رودخانه زاینده رود با تأکید بر شاخص‌های آلودگی، ۱۸۰، صفحه.
- ۳- زارعی دارکی، ب. و همکاران، ۱۳۹۲. ارزیابی اکولوژیک سد زاینده رود با استفاده از شاخص‌های هیدروشیمیائی و ساختار هیدروبیوسنوز، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۶۵ صفحه.
- ۴- سنجرانی، م. ۱۳۹۰. روند پراکنش و تعیین مژه داران پلانکتونیک در آب‌های ایرانی دریای عمان در قبل و بعد از مانسون، مجله زیست‌شناسی ایران، جلد ۲۴، شماره ۵، صفحات ۷۱۶-۷۰۷.
- 14-Fenchel, T., 1980. Relationship between particle size selection and clearance in suspension feeding ciliates, *Limnol, Oceanogr*, 25, PP: 415-422.
- 15-Finlay, B.J., 1990. physiological ecology of free-living protozoa. In: Marshal, K.C. (eds.): Advances in Microbial Ecology, vol., 11., Plenum Publishing Corporation, PP: 1-35.
- 16-Foissner, W., 2016. Protist as bioindicator in activated sludge: identification, ecology and future needs, Eur., Journal Protistol, 55, PP: 75-94.
- 17-Kudo, R.R., 1954. Protozoology, 4th ed, Charles C Thomas, Springfield, Illinois, 988 p.
- 18-Lynn, D.H., 2008. The ciliated protozoa: Caractrization, Classification and Guide to the Litratute. 3rd ed, Springer, Dordrecht, 605 p.
- 19-Mironova, E.I., Telesh, I.V., and Skarlato, S.O., 2009. Planktonic Ciliates of the Baltic Sea (a Review). *Inland Water Biology*, 2(1), PP: 1-13.
- 20-Simek, K., Macek, M., Pernthaler, J., Straskraba, V., and Psenner, R., 1996. Can freshwater Planktonic ciliates survive on a diet of picoplankton? *Journal Plankton Res*, 18, PP: 597-613.

Taxonomical study of ciliates genera (Orders: Spirotricha and Peritricha) in Zayandeh Rud river and the reservoir

Mirzaei S.M.^{1*} and Zarei Darki B.²

¹ Faculty of Life Sciences, Islamic Azad University, Falavarjan Branch, Falavarjan, I.R. of Iran

² Dept. of Marine Biology, Faculty of Marine Sciences, Tarbiat Modares University, Noor, I.R. of Iran

Abstract

Ciliates are one of the largest group of protozoans that they can be found in almost every aquatic environment. Ciliates serve as an intermediate link in the energy transfer from picoplankton to zooplankton, also serve as indicator of water eutrophication and pollution. Considering the important roles that ciliates play in the ecological relations of aquatic ecosystems, in order to conduct ecological studies, their identification, morphological aspects and taxonomic position are of great importance. The present research is the result of study on plankton and periphyton ciliates sampling of Zayandeh Rud river and reservoir. In this research, Spirotricha and Peritricha ciliates orders from 8 stations in Zayandeh Rud river and 4 stations in reservoir were studied. To identify ciliates, a number of reputable sources were used. The results include 22 genera and 13 families. There are 10 families belonging to the order Spirotricha and 3 families belonging to the order Peritricha. In this study of ciliates, 22 new genera are reported for the study area and 12 new genera for the country's aquatic ecosystems for the first time.

Key words: Invertebrates, Ciliata, Plankton, Bentose, Biosystematic, Zayandeh Rud.